

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- * Neratovice pozdravují a zvou Beroun ..... str. 9
- * **Co se dělo:** Ministranské setkání ve Střešovicích ..... str. 10
- * **Co se dělo:** Příběh jednoho Ježíška .. str. 10
- * Silvestr v kaplance str. 11
- * **Svědectví:** Strípky z Vánoc ..... str. 12
- * Svatý Pavel šel taky pořád dál ..... str. 13
- * Nový oltář ..... str. 14
- * Oltář podle pravidel str. 15
- * Z galerie významných berounských duchovních ..... str. 17
- * **Cesty:** Rodina Šedivých ze Svatého Jana...str. 18
- * Dětské názory na lásku ..... str. 19
- * **Ze života svatých:** Bl. Godšalk, Stolec svatého Petra ..... str. 20
- * Jak se sbíralo za velkých mrazů ..... str. 21
- * Vánoční víkendovka str. 22
- * **Poslední slovo:** není kříže jako krize ... str. 23

"Nejdůležitější událost lidských dějin?"

Vzpomínám si ještě na své školní roky a na našeho soudruha učitele dějepisu, který nám při každé příležitosti zdůrazňoval, že nejdůležitější událost lidských dějin se stala 7. listopadu 1917 (VŘSR), neboť tento den je, jak říkal, zcela a natrvalo změnil. Dnes je ale zřejmé, že tento den svět skutečně změnil, ovšem naštěstí ne zcela a natrvalo. Asi bychom určitě našli i jiná data, o kterých by zase jiní skuteční či rádoby historikové tvrdili totéž, přirozeně podle

redakční archiv

toho, jak a z jakého zorného úhlu historii hodnotí.

Dívám-li se na věc pohledem své křesťanské víry, pak mohu zcela jasně tvrdit, že to nejdůležitější v lidských dějinách se stalo před téměř dvěma tisíci roky o Velikonocích v Jeruzalémě. Tam se totiž, na rozdíl od jiných událostí, stalo něco, co změnilo běh lidských dějin podstatně, definitivně a natrvalo, dokonce i s přesahem do věčnosti:

Boží Syn pro naši spásu zemřel a slavně vstal z mrtvých!

Tuto velikonoční událost, nejdůležitější v celých lidských dějinách, pak prožíváme a zpřítomňujeme při každé mši svaté, kdy se oltář jakoby "stává" křížem, na němž se před našima očima odehrává drama našeho hříchu, Boží lásky a naší spásy...

Ano, asi jste už pochopili, kam touto svou úvahou a zamyšlením směřuji: Rád bych spolu s vámi daroval našemu

kostelu nový oltář, který by jednak nahradil dosavadní provizorní řešení a jednak vyjádřil i naše pochopení (nakolik je to možné pochopit) dějin naší spásy vrcholící právě v Kristově oběti kříže, kterou Církev (tedy i my) na oltáři zpřítomňuje.

Počátkem listopadu jsem vám představil návrh řešení nového oltáře, samozřejmě s tím, že tento nemusí být jediný. Záležitost návrhu řešení nového oltáře a úpravu liturgického prostoru v kostele sv. Jakuba jsme pak vícekrát probírali i při setkání pastorační rady farnosti, jejíž členy jsem požádal i o písemnou reakci (viz níže články J. Beščece a L. Petřivalského), kromě toho jsem s některými z vás o věci také hovořil. Ohlasů, pravda, zatím z vaší strany nebylo mnoho, přesto jsem z více stran slyšel i kritické poznámky a otázky:

- Potřebujeme vůbec nějaký nový oltář? Mše svatá se přece může sloužit dále i na tom starém (provizorním).
- Neměly by se peníze farnosti dát na mnohem “potřebnější” věci? (Např. na dokončení vydláždění farního dvora, na opravu topení v kaplance... a na jiné vesměs dobré a potřebné věci.)
- A k tomu všemu je přece krize, člověk by měl myslet více pragmaticky...

Ano, snad je to tak pravda..

Ale co když nás právě zhoršující se situace doma i ve světě má naopak přivádět k častějšímu rozjímání “nejdůležitějších událostí lidských dějin” a následně i k hlubšímu pochopení onoho velikonočního: **“Nebojte se!” a “Pokoj vám!”**, **“Hle, byl jsem mrtev a jsem živ!”**...? Nepotřebujeme právě v těžkých a složitých situacích života, v problémech, kterých je někdy až nad hlavu, získávat jistý nadhled, který však člověk dosahuje jedině tím, když se na věci dívá z Boží perspektivy?

Každopádně si myslím, že **případný nový oltář v našem kostele má smysl jedině tehdy, pokud k nám všem bude takto mluvit**. Rozhodně si tu jako farář nechci stavět nějaký “mrtvý pomník”, na který by se i po mém odchodu z Berouna musel někdo z vás dívat s nelibostí.

Ve Starém zákoně měl král David sen, že postaví Hospodinu chrám. Nakonec mu to nebylo (snad i pro jeho hříchy) dopřáno. Měl ale vykonat všechny potřebné a přípravné práce s tím, že jej postaví až jeho syn Šalomoun. Možná se také nyní uskuteční jen všechny přípravné práce a pak se vše “strčí do šuplíku”, a to až do doby, kdy přijde “Šalomoun”. To už ale nezáleží na mně, ale mnohem více na vás... **J. Pecínovský**

Zprávy z farnosti

 1. pátek v měsíci - 6. února. Mše sv. v kapli Povýšení sv. kříže začíná v 18.00 hodin. Po mši sv. bude adorace před Nejsvětější svátostí oltární a zásvětná modlitba k Pánu Ježíši. Před mší sv. bude od 17.00 hodin příležitost ke svátosti smíření.

 Popeleční středa - 25. února. Popeleční středou vstoupíme do doby postní a doby příprav na velikonoční svátky, jež jsou spojené s obnovou křestních slibů a s udílením iniciačních svátostí (křest, biřmování a eucharistie) našim katechumenům. Od 17.00 hodin je možné v kostele sv. Jakuba přistoupit ke svátosti smíření.

Bohoslužby na Popeleční středu budou:

- **Beroun:** v 18.00 hodin (v kostele sv. Jakuba)
- **Sv. Jan :** ve 20.00 hodin

Připomínáme, že tento den je dnem přísného postu!

 Modlitba křížové cesty. Po celou dobu postní bude v Berouně pravidelně **ve středu od 7.30 hodin** (vyjma Popeleční středy) **a v pátek od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. kříže** modlitba křížové cesty. Mše sv. pak bude volně navazovat. **V Loděnici** bude modlitba křížové cesty **každou postní neděli v 9.30 hod.** přede mší svatou.

- **2. neděle postní – přijetí katechumenů mezi čekatele křtu.** V neděli **8. března** při liturgii 2. postní neděle v 9.00 hodin v kostele sv. Jakuba budou mezi čekatele křtu přijati naši katechumeni, kteří tak vstoupí do bezprostřední přípravy na velikonoční přijetí iniciačních svátostí (křest, biřmování a eucharistie). Prosíme o modlitby za ně!
- **Sbírka “Svatopetrský haléř”:** V **neděli 22. února** se uskuteční sbírka “Svatopetrský haléř”, jejíž výtěžek bude zaslán na podporu zvl. misijních a humanitárních aktivit Svatého stolce. Všem dárcům předem děkujeme.
- **“Nedělní liturgie”**, pomůcka pro rozjímání liturgických textů a k přípravě lektorů na přednesení textu při mši svaté, je k dispozici na stolku s tiskovinami. Najdete zde i výklad textů na celý liturgický týden. Letáčky jsou určeny k volnému rozebrání.
- **Farní knihovna** bude otevřena v **neděli 8. a 22. února**, vždy od 10.00 do 10.45 hodin v přízemí fary v Berouně
- **Bohoslužby ve farnosti** Na počátku roku 2009 kvůli odchodu P. Benedikta Hudemy došlo k jistým změnám v pořadu bohoslužeb. Nyní, po měsíci, bychom rádi vyhověli hlasům zvláště starších z nás a upravili časy bohoslužeb ve všední dny v Berouně, a to s platností již od 26. ledna 2009, doufejme k větší spokojenosti:

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Neděle</i>	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>
<i>Beroun</i>	9.00 18.00	8.00	18.00	8.00	19.30	18.00	
<i>Král. Dvůr</i>	8.00		17.00				
<i>Loděnice</i>	10.00				17.00		
<i>Tetín</i>	11.00						
<i>Chýňava</i>	16.00						
<i>Sv. Jan</i>				20.00			18.00
<i>Nižbor</i>							16.00
<i>Hýskov</i>							17.00
<i>Vráž</i>							16.30*
<i>Hudlice</i>							15.00**

* *Bohoslužby na Vráži: kromě 1. soboty v měsíci*

** *Bohoslužby v Hudlicích: jen v 1. sobotu v měsíci*

- **Modlitba růžence** na Tetíně vždy každé **3. úterý** v měsíci ve 20.00 hodin na faře. Tentokrát se sejdem **17. února**, těšíme se na všechny nové příchozí. *Farníci z Tetína*
- **Z důvodu odchodu P. Hudemy dochází také k drobným změnám v dalších farních aktivitách.** Bohužel nebudou čtvrté Hovory o víře. Náboženství v Berouně zůstává ve stejných časech, nejmladší školáčky převezme Veronika Frantová, ostatní povedou P. Josef Pecinovský a P. Cyril Kubánek. Společenství mladých zůstává v pátek po večerní mši svaté, doprovázet mladé bude P. Josef Pecinovský.

 Setkání ministrantů. 14. února v sobotu se uskuteční opět pravidelné setkání ministrantů (cca 9-15 let), tentokrát v Novém Strašecí. Začátek v 9.30 v chrámu Narození Panny Marie, předpokládané ukončení v 16.00. S sebou ministrantské a sportovní oblečení (obuv do tělocvičny!), 100,-Kč. Bližší informace o cestě sdělí Alois Vašků tel.: 602 129 195.

 Náboženství v Loděnici bude též probíhat i nadále vždy ve čtvrtek kromě prázdnin, vyučovat je bude na loděnické faře Ivana Vašků, a to v časech: mladší (1. - 2. třída) od 15,00 do 15,45 hodin a starší (3. - 4. třída) od 15,55 do 16,40 hod.

 Pouť do Svaté země: Po Velikonocích, od **20. do 28. dubna 2009**, bychom rádi uskutečnili farní pouť do Svaté země, na které by poutníky doprovázeli oba naši farní vikáři: P. Cyril Kubánek a P. Benedikt Hudema. Předpokládáme osmidenní putování po místech, jež jsou spojena s dějinami naší spásy a se životem Pána Ježíše Krista. Zájemce o tuto životní pouť žádáme, aby se **ještě hlásili u P. Benedikta Hudemy (tel: 724 209 774)**, který zájezd pomáhá organizovat.

 Setkávání maminek: Milé maminky, milé děti! Přijďte mezi nás - scházíme se pravidelně jako celý loňský rok - každou **středu od 9.00 hodin** na farní půdičce - a rádi vás mezi sebou uvidíme☺. Rozhodnete-li se přijít, neváhejte kontaktovat Hanku Štusákovou na tel. 602 610 893 a pro informaci zkuste případně juknout na <http://www.omadeg.cz/farnostberoun/pastorace/maminky.htm> **LK**

 Farní kalendář - rádi bychom vám nabídli novou "rubriku" farních stránek - kalendář, kam osoby pověřené umísťují (či budou umísťovat, jak doufáme☺) plánované akce manželského, maminkovského společenství či spolča mladých, chrámového sboru, skautů, KMSŠ, K-klubu ap, potažmo celé farnosti vůbec. Vedle přehledného uspořádání informací je prvotním důvodem vzniku snaha společně zkoordinovat program ve farnosti tak, aby se žádná zajímavá nabídka nepotkala ve stejném čase s nabídkou ještě zajímavější. Všichni, kdo cokoli ve farnosti organizují, tak mají možnost nahlédnout do "budoucnosti" a dle toho se při pořádání akcí orientovat. Proto je také důležité pokud možno zanést do kalendáře program nejméně na měsíc, dva dopředu (nebo dokonce na celý rok dopředu u aktivit s pravidelným tradičním datem konání). Přístup k editaci mají kněží, všichni členové pastorační rady a vedoucí jednotlivých frakcí. Koordinátorem je Alois Vašků, pokud by chtěl kdokoli jiný vložit zajímavou poznámku o akci týkající se nějak naší farnosti, obraťte se na něj (602 129 195, vasku@omadeg.cz). Kalendář naleznete na www.beroun.farnosti.cz, odkaz je na úvodní stránce. **-red-**

 Farní ples s P. Benediktem: farnost Neratovice pořádá v sobotu **7. 2. 2009** v **19,30** hodin v restauraci U Stejskalů v Neratovicích v ulici Kpt. Jaroše a do redakce přišlo velmi milé a překvapivé pozvání: **Neratovičtí zvou všechny Berounské k setkání s "novým působištěm P. Hudemy"**! Je to jedinečná příležitost k návštěvě otce Benedikta a seznámení se stejně smýšlejícími lidmi a to nejen pro společenství mládeže, ale i pro starší a nejen tančící. Můžete se těšit na kapelu Impulz, zábavu a také tombolu, lákadlem může být pro nás berounské dar v podobě polovičního vstupného. (Máme 3 volná místa ve autě, domluvit odvoz či nabídku dalších volných míst lze domluvit na tel. 602 129 195 - A Vašků.) Čtěte dále ve článku na straně 9.

Z vikariátu

 Vikariátní konference: V **úterý 17. února** se v Řevnicích uskuteční pravidelné setkání kněží našeho vikariátu. Mše sv. začíná v kostele sv.Mořice v 9.00 hodin.

Koncerty v kostelích

- "Třináctého na třináctce": na první letošní koncert z cyklu "Třináctého na třináctce" v pátek **13. února od 19 hodin**, tentokrát pozváni **Slávka Klecandra** do Komunitního centra přijala skupina **Majerovky brzdové tabulky**, která vystoupí se svou novou zpěvačkou, **Alicí Holubovou**. Je vám toto jméno snad povědomé? Alice Holubová je také členkou Hradišťanu Jiřího Pavlici.

Skauti

- Schůzky **dívčího kmene** v novém školním roce: **SVĚTÝLKA - čtvrtky** 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY - pátky** 16.00-18.00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristýny Kodrasové.
- Schůzky **chlapeckého kmene**: **VLČATA** každý **pátek** od 16.00 do 18.00 hodin. **OCELOTI**: Budeme se scházet **ve středu** od 16.00 do 18.00 hod. v klubovně na faře.
- **Nabízíme zdravotnický materiál**. Stále máme dost - náplasti s polštářkem, obinadla, kompresní čtverce, vatu atd. Materiál má však prošlou lhůtu spotřeby. Máte-li zájem, kontaktujte mě na tel. č. 728 236 981. Stačí sms. **Hanka B.**

**K KLUB
BEROUN**

- **Letem světem - EKVÁDOREM. Ve středu 11. února 2009 od 17,45 hodin.** Zveme vás na další z cyklu cestopisných promítání. Tentokrát nás bude slovem a fotografiemi provázet pan Jaromír Milický.

- **Setkávání mládeže** (od 15 let) - každý pátek po mši sv. (cca 18,45 hod.) v přízemí farní budovy. Zveme k přátelskému posezení, hovorům o víře, modlitbě atp. Letošní téma - Písmo svaté -, „Kdo nezná Písmo, nezná Krista!“ Setkání doprovází P. Josef Pecinovský.
- **Sexualita z Božího pohledu - přednáška T. Holuba**. Další pokračování přednáškového cyklu "Prokopská zastavení" se uskuteční dne **24. února** od 18.30 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze Butovicích na téma "Sexualita z Božího pohledu". Přednáší Mons. Tomáš Holub, generální vikář královéhradecké diecéze a zároveň moderátor diecézní kurie. Vstup bezbariérový, vstupné dobrovolné.
- **Pout' snoubenců ke sv. Valentinu na Vyšehradě**: V sobotu **14. února 2009** proběhne v Praze na Vyšehradě v rámci památky svatého Valentina – patrona zamilovaných Pout' snoubenců. Připomínáme, že na pražském Vyšehradě je uchováván ostatek sv. Valentina. Na programu bude celodenní rekolekce pro předem přihlášené snoubence od 9.00 do 15.00 a poutní mše svatá v 15.30 ve vyšehradské bazilice sv. Petra a Pavla. Na poutní bohoslužbu pak srdečně zveme všechny ty, kteří vážně do budoucna uvažují o vstupu do manželství! Během pouti snoubenců budeme informovat o různých formách příprav na manželství v diecézi. Počítáme s prezentací různých forem příprav na manželství pro veřejnost před odpolední mší svatou.

Diář Manželského společenství

Zveme všechny manžele (i jednotlivě☺) na setkání manželského společenství. Konat se bude ve **čtvrtek 12. února od 20 hodin** na půdě farní klubovny v Berouně. Bibli a občerstvení s sebou.

Přirozené plánování rodičovství. Kurz symptotermální metody pro manželské páry a snoubence. Místo konání: Fara Praha - Strašnice, 4 setkání v termínech 26.2., 26.3., 23.4. a 28.5. 2009, vždy od 19.00 do 21.30. Obsah kurzu: Naučit se rozumět vlastní plodnosti a umět ji používat jako dobrý dar ve spolupráci se Stvořitelem? Využití metody jak pro předcházení, tak pro docílení těhotenství? Pohled katolické církve na manželství, sexualitu a odpovědné rodičovství? Prostor pro diskuzi. Bližší informace a přihlášky: manželé Novákovi, tel: 775 358 911, e-mail: novakovi@lpp.cz. Kurzovné dobrovolné.

Exercicie pro rozvedené (i znovu sezdané) 7. května 2009 18.00 - 10. května 2009 13.00
Tak jako v loňském roce pořádá Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie (Svatá Hora u Příbrami), Exerciční dům exercicie pro rozvedené včetně těch, kteří vstoupili do dalšího manželství. Exercicie povede Mons. Aleš Opatrný, ThD. **Místo:** Svatá Hora - Exerciční dům. Začíná se večerí první den a končí poslední den obědem. Cena: 1200 Kč.

FARNÍ CHARITA BEROUN

Farní charita shání byt 2 + 1 pro svého zaměstnance na 1 - 2 roky, od února 2008, Beroun, Hořovice a okolí. Nájemné max. 5000,- Kč.

**Farní charita hledá pracovníky na pozice: - vedoucí azylového domu
- koordinátor terénního programu**

Požadujeme: SŠ/VŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, zkušenost v oblasti sociální práce a s vedením pracovního týmu, organizační schopnosti, samostatnost a zodpovědnost, ochotu dále se vzdělávat. Nabízíme: zajímavou a kreativní práci, další vzdělávání, supervizi, otevřenost pro vaše nápady. Popř. poštou na adresu: Farní charita Beroun, Seydlovo nám. 24, 266 01 Beroun. Bližší informace o inzerovaných pozicích na tel: 311 622 422 nebo 724 216 125 (M. Mossóczy, koordinátorka soc. služeb a projektů)

Kurzy anglického jazyka: Farní Charita Beroun zahajuje v březnu 2009 další kurz anglického jazyka určený pro začátečníky včetně seniorů. Výuka bude probíhat v budově Komunitního centra, Bezručova 928, 266 01 Beroun – Město, přízemí vlevo v Počítačové a vzdělávací místnosti FCH Beroun, pod vedením lektorky ing. Marie Borské. Termín: čtvrtek 17,00 - 18,00 hod. Cena 200 Kč/měsíc (senioři 150 Kč/měsíc). Informace na tel. 311 624 140; mob: 724 700 351, ing. Borská.

Veřejná sbírka Pokojíčky na podporu azylového domu pro matky s dětmi v tísní v Lochovicích. Veřejná sbírka Farní charity Beroun „Pokojíčky“ je od 13. 9. 2008 zapojena do DMS. Vaše dary využijeme na vybavení budoucího Azylového domu svatého Josefa pro matky s dětmi v tísní. Na podporu našeho projektu odešlete dárcovskou **SMS ve tvaru DMS POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Cena DMS je 30 Kč, veřejná sbírka Pokojíčky obdrží 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz. Fórum dárců spustilo společně s mobilními operátory novou službu pod názvem **DMS Roční podpora**. Tato služba funguje na stejném principu jako standardní dárcovská SMS. Pomocí této služby mohou dárci pravidelně v průběhu roku přispívat menšími finančními částkami vybrané neziskové organizaci. Pokud byste měli zájem podpořit naši sbírku touto formou, je postup jednoduchý.

Dárce zašle SMS-ku ve tvaru DMS 2008 POKOJICKY na telefonní číslo 87 777. Každý měsíc po dobu jednoho kalendářního roku Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. Konto této sbírky, na které je také možno přispívat, je 0400642379/0800.

Zprávy odjinud

- **Výstava "Svatý Václav - ochránce České země"**. Unikátní expozici artefaktů v prostorách Anežského kláštera v Praze, která je organizována Arcibiskupstvím pražským ve spolupráci s Národní galerií v rámci Svatováclavského roku, můžete navštívit až do **8. března 2009**.
- **„Výchovné poslání rodiny s odkazem na Světové setkání rodin v Mexiku“**. Arcibiskupství pražské, Pastorační středisko a Centrum pro rodinu vás srdečně zvou na přednášku, kterou v **pátek 6. února 2009 v 17.00** prosloví v sále Pastoračního střediska (vstup z Kolejní 4, Praha-Dejvice) **Ennio kardinál Antonelli**, předseda Papežské rady pro rodinu.
- **Sv. Václav v nástěnném malířství středověku**: Ve čtvrtek **5. února 2009** v 16.30 přednese v rámci doprovodných akcí k výstavě Svatý Václav – ochránce České země svou přednášku „**Sv. Václav v nástěnném malířství středověku**“ Ondřej Faktor, Národní galerie. Přednáška se koná ve Slavnostním sále (refektář) v přízemí Anežského kláštera. **Cena: základní 120 Kč, snížená 60 Kč, rodinná 200 Kč (Vstupenka platí na přednášku 60-90 minut i výstavu, kterou vzhledem k zavírací době doporučujeme navštívit před výkladem. Novinka: V den přednášky si nechte na pokladně označit vstupenku a bude Vám platit i na další přednášky!)**
- **Obraz, kult a antikult sv. Václava v 19. a 20. st.:** Ve čtvrtek **12. února 2009** v 16.30 přednese v refektáři Anežského kláštera v rámci doprovodných akcí k výstavě Svatý Václav – ochránce České země svou přednášku „**Obraz, kult a antikult sv. Václava v 19. a 20. století**“ Vít Vlnas, Národní galerie. **Cena a podmínky viz výše.**
- **Sv. Václav v barokním malířství a sochařství** Ve čtvrtek **19. února 2009** - refektář An. kláštera - v 16.30 přednese v rámci doprovodných akcí k výstavě Svatý Václav – ochránce České země svou přednášku „**Sv. Václav v barokním malířství a sochařství**“ Tomáš Hladík, Národní galerie. **Cena a podmínky viz výše.**
- **Kult sv. Václava za vlády Karla IV. a Václava IV.** Ve čtvrtek **26. února 2009** v 16.30 přednese v rámci doprovodných akcí k výstavě Svatý Václav – ochránce České země svou přednášku „**Kult sv. Václava za vlády Karla IV. a Václava IV.**“ Jan Klípa, Národní galerie. Přednáška se koná ve Slavnostním sále (refektář) v přízemí Anežského kláštera. **Cena a podmínky viz výše.**
- **Modlitba se zpěvy Taize** se koná ve středu **4. února 2009** od 20.00 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Praze - Bohnicích. Spojení ze stanice metra C Kobylisy nebo Nádraží Holešovice autobusem č. 102 do zastávky Staré Bohnice. Kontakt: taizevbohnicich@gmail.com
- **Večery v kavárně - Veřejná samota** Komunita Chemin Neuf a Misijní centrum Arcibiskupství pražského zvou na další setkání z cyklu "Večery v kavárně", které se koná ve **čtvrtek 5. 2. 2009** od 20.00 v Kavárně u sv. Ludmily na náměstí Míru v Praze (roh s Francouzskou ulicí). Na programu bude literárně-dramatické pásmo VEŘEJNÁ SAMOTA o samotě uprostřed světa a o společenství - poezie, divadlo a hudba v podání Magdy a Vojty Duřtových. Vstup zdarma.
- **Adorace za povolání v kostele sv. Ludmily.** V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek **6. února 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat biskup Karel Herbst. Společnou adoraci povedou bratři salesiáni a sestry salesiánky. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v

7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

 Dny otevřených dveří kostelů sv. Václava: Vršovice 7. února 2009 10.00-17.00 - Praha 10, Nám. Svatopluka Čecha, konstruktivistický kostel sv. Václava ve Vršovicích – jedna z nejvýznamnějších staveb Josefa Gočára. Komentované prohlídky (včetně detailní prohlídky varhan) budou od **10 a 13 hodin**. Od 10:00 do 17:00 bude kostel přístupný veřejnosti.

 Den otevřených kostelů sv. Václava: katedrála 14. února 2009 9.00 - 16.00 (změna!) - Praha 1 – Hradčany, Pražský hrad, Svatováclavská kaple katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha - speciální prohlídky nejposvátnějšího místa České země. Komentované prohlídky (včetně detailní prohlídky Svatováclavské kaple) budou začínat **vždy v celou hodinu od 9.00 u vchodu z Vikářské ulice. Poslední prohlídka začne v 15:00**. Maximální počet osob pro jednu skupinu je 50. Ostatní budou muset počkat na další prohlídku. Od 9.00 do 16.100 je katedrála přístupná veřejnosti.

 Zahájení 28. roč. Cyrilometodějské etapové pěší pouti Levý Hradec - Velehrad v sobotu **14. února 2009** mší svatou v 9.30 v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci. Doprava z Prahy vlakem z Masarykova nádraží v 8.37 (příjezd na Roztoky-Žalov v 8.57 a pak pěšky na hradiště po značce); autobusem č. 340 se dá jet z Dejvické v 8.45 a na Levém Hradci je v 9.07. **Rozpis prvních dvou etap, tras a kilometrů: Sobota 14. února** I. etapa: **Levý Hradec** (odchod cca 10.30) - **přívoz Roztoky – Zdiby – Ďáblice – Letňany – Vinoř** (příchod kolem 17.00) Nocleh zajištěn ve Vinoři u přátel nebo u pražských poutníků. *cca 20 km.* **Neděle 15. února** II. etapa: **Vinoř** (mše sv. v kostele Povýšení sv. Kříže ve Vinoři v 9.00, odchod cca 10.00) – **Horní Počernice – Klánovický les – Úvaly** (zde žel. st. – zpět do Prahy jezdí vlak každou půlhodinu; je možno i nadejít část další etapy. **Trasa celé pouti:** Levý Hradec – Vinoř – Úvaly – Uhlířské Janovice – Zbraslavice - Čihošť – Světlá nad Sázavou – Krásná Hora – Štoky – Jihlava – Luka – Kamenice – Pavlínov – Velké Meziříčí. Pout' pořádá Národní rada Sekulárního františkánského řádu, farnost sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí a farnost Křtiny, farnost Nanebevzetí P. Marie ve Vranově n. Dyjí. Aktuální informace najdete na adrese: www.poutnik-jan.cz; **kontakty na organizátory "pražské" větve pouti:** Libor Gottfried: 739 389 158, e-mail: L.Gottfried@seznam.cz, František Reichel: 602 614 332, e-mail: f.reichel@volny.cz

 Společenské odpoledne: Taiwan Unie katolických žen zve všechny zájemce na "Společenské odpoledne" na téma: Cesta kolem světa II – Taiwan, ve středu **18. února 2009** od 14.30 do 16.30 ve Farním klubu Panny Marie Sněžné, Jungmannovo náměstí 18, Praha 1 (vchod z Františkánské zahrady). Přednáší RNDr. Ondřej Bartušek.

 Výročí jmenování sv. Vojtěcha biskupem Při příležitosti výročí jmenování sv. Vojtěcha biskupem bude ve čtvrtek **19. února 2009** v 19.00 slavena mše svatá s modlitbou za naše biskupy v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci. Pořádá Římskokatolická farnost Roztoky u Prahy, Nám. 5. května 102, 252 63 Roztoky u Prahy, tel.: 220 912 283.

 Letní tábor pro děti od 6 do 12 let 11. 8. - 22. 8. 2009 Jedeme stejně jako loni na faru do Chotěborek v Podkrokonosí, budeme mít s sebou stany pro ty, kteří si chtějí užít léto víc „v přírodě“. (Bereme i předškoláky.) Děti se můžou těšit na dobré jídlo od naší šikovné kuchařky, na hry, výlety, celotáborovou hru o sv. Pavlu a na příjemné vedoucí. Děti je možné přihlásit na mailu bet-el@seznam.cz (uved'te jméno dítěte, datum narození, kontaktní adresu na vás a telefon) nebo můžete nechat tyto údaje v obálce ve vrátnici Komunitního centra sv. Prokopa. Na www.bet-el.signalny.cz je ke stažení přihláška. Cena je letos 2350,-Kč (z toho 50,-Kč je na úrazové

pojištění). Je možné platit na účet o.s. Bét-el (prosíme ne dřív než v květnu a nejpozději do 30.6.09) nebo hotově na schůzce s rodiči. Pro ty rodiče, kterým přispívá zaměstnavatel, můžeme připravit fakturu nebo potvrzení. V případě odhlášení je nevratné storno 150,-Kč. Předtáborová schůzka pro rodiče proběhne v úterý **17. června 2009 v 19h.** v Komunitním centru sv. Prokopa na Nových Butovicích. (více informací na www.bet-el.signaly.cz). Přihlašovat děti je možné do 30. června 2009 nebo do naplnění kapacity (20 osob). o.s. bét-el (Magda Vlčková 608610600)

Neratovice pozdravují a zvou Beroun

Milí Berounští, Chcete vědět, jak se daří P. Benediktovi? Chcete si s ním zase popovídat a okouknout jeho nové působiště? Máte možnost!

Neratovičtí Vás zvou na již tradiční Farní společenský večer – **7. 2. 2000 v 19,30 hodin.** Více informací na www.farnostneratovice.cz.

Doplňující informace

- restaurace U Stejskalů se nachází v ulici Kpt. Jaroše - GPS souřadnice: Loc: 50°15'38.965"N, 14°31'12.942"E (to je snad dostatečně vyčerpávající informace), pokud byste bloudili, stačí zavolat např. na číslo Matouše Cútha – 777108583, on Vám rád poradí.
- **Bonus č.1:** Každý, kdo při placení řekne tajné heslo, získává 50% slevu ze základního vstupného. Základní vstupné nikde nezveřejňujeme, ale Vám ho prozradíme – činí sto korun českých. Tajné heslo zní: “Jsem zBerouna.“
- **Bonus č.2:** Na plese budou mladé a krásné slečny z naší farnosti (minimálně dvě). Slečny jsou

foto z webu ner. farnosti

upovídáné, řádně vychované, sebevědomé a vtipné.

Všichni víme, komu je tato informace určena.

Až se budete na plese dovídat od P. Benedikta nové věci, můžete je porovnat sněkolika mými postřehy:

P. Benedikt a jeho předchůdce P. Pavel Semela jsou dost odlišné osobnosti. Cítíme, že nás to může obohacovat a věříme, že odlišnost je darem.

Zřejmě jsme P. Benedikta nepotěšili tím, že jsme zničili tři měsíce před jeho příchodem poslední částečně zachovalou zpovědnici v Neratovicích. Snad mu působíme radost naší otevřeností, upřímností, specifickým způsobem humoru, důrazem na odpovědnost, iniciativu a svobodu.

Pokud jste dočetli až sem, máte svatou trpělivost a můžete směle vyrazit na cestu.

Marian Cúth

Co se dělo: **Ministranské setkání ve Střešovicích**

V sobotu 10. ledna byli mladší ministranti (bratři Vašků, Michal Paulíček, Dan Průša, František Hruban a spol.) v Praze ve Střešovicích na ministrantském setkání. Přijeli jsme tam okolo 9:30 hod. Po příjezdu jsme šli do kostela Sv. Norberta. Tam jsme se připravovali na mši svatou, která začínala v 10:30 hodin. *Mši svatou vedl otec Benedikt Hudema.* Po ní byl čas na svátost smíření. V poledne jsme společně poobědvali dobrý guláš s rýží. Po obědě byl krátký test, ve kterém jsme se přesvědčili o svých vědomostech. Poté jsme se vydali do tělocvičny, kde jsme hráli fotbálek až do konce našeho programu. Rozcházeli

Sraz s P. Benediktem nedaleko kostela sv. Norberta. foto av
jsme se všichni spokojeni a příjemně znaveni asi v 16 hodin. **Vojtěch Morčuš**

Co se dělo: **Příběh jednoho Ježíška**

Dobry den, milí lidičkové, jmenuju se Honzík, jsou mi skoro tři měsíce a chtěl bych Vám vyprávět, co se mi tuhle stalo o Vánocích...

Jak mi později maminka prozradila, můj příběh vlastně začal už několik týdnů před tím, než jsem se vykulil na Váš svět... Maminka tehdy mluvila do té podivné věci, které říkáte telefon a zevnitř té věci se ozýval hlas pana faráře (pan farář je ten hodný fousatý pán ze studeného domu - maminka mě tam nosí jednou týdně ukázat a tenhle pán jí za to vždycky dá sušenku a mě polechtá na čele - je to moc hodný pán☺). Ale abych nezapomněl - pan farář se s maminkou uradili, že na Štědrý večer... (to je ten večer, kdy se jiné mamince než té mojí narodil klouček a nedali mu jméno Honzík, ale Ježíšek) ...že na Štědrý večer budou ve studeném domě (v kostele) maminky s dětmi zpívat o tom, jak se Ježíšek narodil v městě Betlémě a že se bude rozdávat světélko z Betléma do lampiček.

Maminka, nevěda, chuděra, zda jí víc tížím já, či poselství od pana faráře, to honem šla říct ostatním maminkám a mým budoucím malým kamarádům...

Účast na nadcházejících vzrušených diskuzích a tvůrčím plánování už však musila oželet, jelikož dobře věděla, že já už si v jejím bříšku významně "poklepávám na hodinky", a tak si jednoho slunného listopadového odpoledne raději odskočila do hořovické porodnice, aby si mě po třech dnech mohla vuzlíčku odnést domů za mým bráškou a za tatínkem.

Potom mě jednoho dne vzala maminka s sebou do domu, kterému se říká kaplanka a tam jsme šli pořád a pořád do schodů a když jsme došli nahoru, naskytl se mi překrásný pohled na něco nevídaného: byly tam spousty oveček, andělů a pasáčků a taky tam byla jedna moc krásná teta (říkali jí Maria), která mě často chovala a říkala mi, nevím proč, Ježíšku a vedle stál mile vyhlížející strejda v zelené zástěře s dlouhou holí (tomu říkali Josef) a všichni kolem překrásně zpívali. Celý ten krásný okamžik ale netrval dlouho, protože, jak maminka říkala, už bylo pozdě navečer a já už musel jet domůspinkat. Škoda. Bylo to moc hezké...

Nicméně ani jsem se nenadál, a ovečky, pastýři, andělé, krásná Maria a Josef tu byli zas, a nejen oni! Ještě jedna teta příjemným hlasem vyprávěla příběh o narození Ježíška, jiná teta překrásně zpívala a jakoby celý svět jí sborovým zpěvem odpovídal. Byli jsme zase v tom studeném domě,

kterému se říká kostel, a mě, zabaleného v devatero houních, všechno to hemžení a milé zvuky kolem pomalu uspalo a já spinkal a spinkal ... a probudil se až doma v teple, právě když maminka zapalovala svíčku

na štědrovečerním stole...

Dnes si už ze Štědrého večera mnoho nepamatuji, protože moje hlavička je ještě příliš malá na vzpomínání, ale věřím, že jednoho dne, až si tyhle řádky budu číst, budu vědět, že svůj

první Štědrý večer *Berounský betlém, foto ze "živého" se nám bohužel nepodařilo vypátrat... ☺* av jsem prožil opravdu výjimečně - stal jsem se na chvíli Ježíškem! ☺

A na závěr Vám, milí lidičkové, ještě něco chce napsat maminka:

Dobrý den všem a chvála Kristu, můj synek už za mne vlastně většinu nového "sdělil", co však ještě nestihl vyjádřit, jsou veliké a vřelé díky všem, kdo byl právě (a nejen) na Štědrý den ochoten jakkoli pomoci s organizací celého tohoto vánočního "výpravného show", ať už se jednalo o vymýšlení scénáře a režii (díky, Verunko Frantová), o herecké výkony v živém Betlémě a distribuci Betlémského světla (díky všem milým a odvážným skautíkům a samozřejmě dětem-ovečkám), o skvostné moderování (díky, Jano Čaplová), o hudební záštitu (krásně a nevšedně pojato ☺ - díky především manželům Horkým a jejich orchestrálnímu sdružení KMC - tedy "Kdo-Má-Čas") o shánění kostýmů anebo o pěveckou podporu či prostou přítomnost v kostele v onen velký okamžik. Díky všem za to, že přišli, panu faráři za nápad a Pánu Bohu za to, že nás neopouštěl. ☺

Leona a Honzík Kopačkoví

Silvestr v kaplance...

Sešli jsme se v hojném počtu již na mši svaté v Berouně, abychom poděkovali za uplynulý rok a poprosili o zdar toho nastávajícího. Naše řady ze spolča ještě rozšířili mladí lidé ze Svatého Jana pod Skalou a Žebráku. Náš konečný počet byl 25, a to není málo. Ale pořad jsme se do budovy kaplanky vešli všichni.

O úvod této akce se postaral otec Benedikt, který se v jejím průběhu rozloučil s každým, kdo se stal členem našeho společenství. Samozřejmě jsme si na začátku připravili jídlo na celý průběh oslavy přelomu roku. Když bylo vše připraveno, šli jsme si na farní zahradu zahrát poslední fotbal loňského roku. Poté jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna sledovala film, který jsme společně vybrali z užšího výběru, který provedli dva zástupci z našeho středu. Druhá skupina, do které jsem patřila i já, zpívala napůdičce.

Když už se přiblížila půlnoc, vyrazili jsme do parku na Závodí, vybaveni pyrotechnikou a dětským i klasickým šampaňským, abychom mohli správně oslavit příchod nového roku. Po společném návratu jsme se postupně ukládali ke spánku. Děvčata měla výhodu spaní na půdičce, a tudíž i na postelích či matracích. Chlapci museli spát v klubovně na zemi.

Probudili jsme se již v devět hodin, abychom mohli začít rok 2009 poutí do Tetína. Bohoslužba, na kterou jsme putovali, byla poslední, kterou sloužil otec Benedikt v naší farnosti, a

proto jsme byli rádi, že jsme mohli být při tom. Po mši svaté jsme se šli ohrát na faru k sestřám, kde jsme dostali výbornou sekanou k obědu. Pak už nám jen zbyl návrat na faru a ta nejhorší část naší super oslavy nového roku - úklid. Ale i toto jsme zvládli. Je jasné, že nám bylo líto, že další akce spolča budou již bez otce Benedikta, ale snažili jsme si užít i ty poslední chvíle s ním tady v Berouně. Těšíme se, že se s ním budeme nadále vídat. Ministranti na jejich setkáních a my všichni ze spolča jsme pozváni na týden v létě do Neratovic. Věřím, že i ostatní jsou rozhodnutí, že spolčo pojede dál i bez otce Benedikta.

Ludmila Bešecová

Svědectví: Strípky z Vánoc

V pátek večer jsem byla na adoraci. Klečím před vystavenou Eucharistií. Napadá mne, že Ježíš je zde pro mě a že mě přijímá takovou, jaká jsem, celou beze zbytku. Že Mu na mě nic nevadí, že Mu mohu skočit do náruče a nechat se přijmout se vši svou nedostatečností a slabostí, hříšností i zraněností a bolestí. Se vším všudy, prostě On mě bere.

V posledních týdnech jsem se zabývala nutností umřít, tím, že nutnost smrti jako konce života ten zdejší život nějak kazí. A tady mě napadá, že to je ještě jinak, že smrt, jak řekl P. Angelo při kázání na sv. Štěpána, je dovršením křtu. Je to plné reálné odevzdání se. Takto umřít znamená přijmout život. Kontinuální přechod smrtí do života. A Ježíš mě "bere". Je mi z toho tak nějak pokojně a lehce.

Po svátcích byla Tříkrálová sbírka, přihlásili jsme se na ni, že půjdeme koledovat. Ale když na to došlo, manžel měl obavy, byl hodně nervózní a řekl, že nejde. Nakonec šlo pár členů naší rodiny včetně vnučky a... přidal se i manžel. Líbilo se nám to, zpívali jsme a hráli přitom. Lidi se zastavovali a přispívali do sbírky. I manžel si to pochvaloval.

Cestou do kostela na svátek Zjevení Páně jsem manželovi vytýkala, že neumí říci ani ano ani ne, a byla jsem z toho docela rozladěná... Ale po příchodu do kostela mne napadlo, že Ježíš přišel i pro nerozhodné.

A i pro nejisté, strachující se, neumějící brát život, taky pro všechny utápnuté, trpící, zdeformované, nepřijaté, přehlížené, nedocenené, i pro ty, kteří neumějí říkat ano nebo ne. I pro ty nepříjemně se chovající, zaťaté v obraně apod. A pro ty všechny víc než pro nás rádoby „standartně dobré, zralé, silné, co všechno vydrží, nepadající, vynikající, stále se modlící“. Při kázání jsme slyšeli, že přišel pro průšviháře, ztroskotance, vášnivé milovníky života. A já k tomu dodávám, přišel pro ztroskotance všeho druhu, nejen ty, kteří své průšvihy zviditelňují, či jejichž průšvihy jsou zřejmé, ale i pro ty, kteří o svém ztroskotání ještě nevědí. Bere všechny. Miluje všechny bez rozdílu.

„Něco jsme s Pánem zažili. A je nám z toho dobře. Ale máme také přemýšlet, jak a čím se On – Pán na našich životech může oslavit“. Tolik z jiného kázání.

Tak jsem přemýšlela o tom, jak se Bůh může na mém životě oslavit. A došla jsem k tomu, že On se může oslavit na mně zase jen Sám Sebou. Tak, že se od Něho nechám obdarovat vším, čím mne obdarovat chce. Že Ho přijmu a stále znovu přijímám Jeho samého, Jeho Ducha, Jeho Slovo, Jeho Lásku, Jeho Vůli, Jeho Život. Že dělám to, co mám. A když to někdy nedělám, tak se k Němu vracím a odevzdávám to zkažené. Že vím, že jsem od Něho a pro Něho, prostě Jeho. A že si se mnou poradí.

„Slávou Boží je živý člověk“, to řekl, myslím, sv. Serafím ze Sárova.

Pavla Fabianová

redakční archiv

SVATÝ PAVEL ŠEL TAKY POŘÁD DÁL

Zdá se, že o tom už bylo napsáno vše. Rozhovor, několik článků o ministrantských setkáních, o duchovní obnově dívek na Tetíně, o společenství mladých, závěrečné „dikůvzdání“ v lednovém vydání našeho zpravodaje. **NĚCO TU ALE PŘESTO CHYBĚLO.**

Ve čtvrtek po mši svaté se někdo zpravidla zeptal: „Jdeš na Benedikta?“ **JÍT NA BENEDIKTA**, tedy na jeho **Hovory o víře**, to se stalo pojmem. Sešli jsme se i ve čtvrtek 11. prosince. Už celý „(pod)zimní semestr“ (tak jsem si to pro sebe nazvala, protože Benediktovy **Hovory** bylo možné klidně srovnávat s vysokoškolskými přednáškami) byl velmi zajímavý výběrem témat: Římský svět; Židé a pohané; Židokřesťané a pohanokřesťané; Cesty sv. Pavla, Svatý Pavel – životem i smrtí hlasatel radostné zvěsti; Křesťané – „nepřátelé lidského pokolení“; Katakomby – mýtus, nebo skutečnost? Následovala témata středověká – Křížové výpravy; Inkvizice; Jan Hus – reformátor, nebo kacíř?; Husitství. Nové informace, jiný úhel pohledu, než na jaký jsme zvyklí, argumenty proti obvyklým klišé. K tomu všemu promítání z dataprojektoru.

Ve čtvrtek 11. prosince byl na programu Martin Luther. P. Benedikt má sice před sebou asi dva listy poznámek, ale vůbec je nepotřebuje. Jako obvykle si položil před sebe na stůl hodinky, nasadil své pověstné obdivuhodné tempo a „jede“ – mluví jako z partesu, údaje sype z rukávu, letopočty asi nosí v hlavě. „To je paměť!“ řekla jsem si už jako tolikrát předtím s tichým obdivem, protože já obvykle při výkladu do poznámek nahlížím často. „To je hlava!“ (Má dary Ducha Svatého...) Co zajímavého nám asi otec Benedikt zařadí do Hovorů od ledna? Škoda že jsem se mohla v předchozím „zimním a letním semestru“ zúčastnit jen někdy, měla jsem pracovní náročné čtvrtky... Dnešní přednáška je před Vánocemi poslední. Netušíme, že je úplně poslední. A že bychom měli poděkovat.

P. Benedikt nám v ten adventní čtvrtek v kapli na úvod mše svaté zase zhasnul. Octli jsme se v téměř naprosté tmě; jenom dvě svíčky planuly na oltáři, když jsme zpívali Ejhle, Hospodin přijde, a tak jsme zase poněkud nezvládali text, protože se ho každý z nás naučil jinak, doslova „v jiném století“. Někteří reptali na tmu a pan kaplan řekl potom na omluvu: „Ještě čtrnáct dní to se mnou vydržte!“ V tu chvíli mě nic nenapadlo, nepřikládala jsem těm slovům žádný zvláštní význam. Přiznám se – dost mě to překvapilo a určitě jsem nebyla sama. Bylo to jako nečekaná sprcha, když to následující neděli „spadlo z kazatelny“ (no vlastně od oltáře). P. Pecinovský ohlásil po mši svaté, že P. Benedikt Hudema odchází.

Ta kazatelna mě nenapadla jen tak náhodou... Vzpomínám na své první dojmy před rokem a půl. („Jak vypadá?“ „No nějak normálně, je mladej, připomíná mi mého synovce, má podobné oči, to asi dělají ty brýle... a taky nosí strniště...“) Pak promluvil od ambonu. („Ten má ale hluboký hlas!“) Říkal docela obyčejné věci, ale v kostele by bylo slyšet spadnout špendlík. Postupně se ukázalo, že otec Benedikt je velmi přesvědčivý, velmi zapálený, zdá se naprosto neúnavný a nezdolný. Všechno, co dělá, bere tak opravdově a vážně, s nasazením. Občas má neobvyklé nápady. To překvapení, když se – obklopen mírně dezorientovanými ministranty – ubíral středem kostela s evangeliářem a - „Kam to jde?“ - pak vystoupil na kazatelnu. (Starší generace nadšená, vzpomínají na mládí, mladší brblá, že to se už „nenosí“! „A aby nepad – schody nahlodal červotoč!“)

...benedictus est.... *foto av*

Program pana kaplana v posledních dnech v Berouně byl hodně náročný. Někdo by si dal pohov, klídek, balíme, už nic neděláme, už to nestojí za to. Ne tak pan kaplan. Byl opět neúnavný a nezdolný. V sobotu 27. prosince agapé na faře. Na Silvestra s námi poseděl v kaplance, večer strávil konec občanského roku s mládeží. A na Nový rok ráno už zase s mladými putoval na Tetín!

Následující odstavec s těmi předchozími nesouvisí jen zdánlivě. Jsem členem Klubu českých turistů, a tak odebírám časopis Turista. Chodí mi poštou a na podzim mi současně s ním poslali jakýsi geografický magazín, jmenovalo se to Koktejl. No byl to opravdu „koktejl“ – byli tam hroši, medvědi, medvídci všeho druhu, také nějaký papoušek a jiná fauna. Různé země, rozličné krajiny. Skalní útvary, dinosauří vejce. Různé národy a rasy. Například Indové, Indonésané i indiáni. Tak jsem to prolistovala a odložila „na potom“. No a jak jsem před Vánocemi přece jen trochu uklízela (nebo to spíš sama před sebou předstírala), tak jsem ten magazín chtěla vyhodit. Ale nedalo mi to. Prolistovala jsem ho znova. A mezi všemi těmi zvířaty, krajinami, vzdálenými zeměmi, Indy, Indonésany a indiány se mihla známá tvář. Vidím dobře? Otec Benedikt, jak ve Staré Boleslavi nese lebku svatého Václava!

Od té doby vím: To nebyla náhoda, že mi poslali ten magazín. To nebyla náhoda, že jsem si ho konečně prohlédla pořádně. Pán Bůh má zkrátka smysl pro humor! Chtěl mi tím říci, že když je P. Benedikt na stránkách *geografického časopisu*, tak je prostě **SVĚTOVÝ A VE SVĚTĚ SE NEZTRATÍ!** (A už vůbec ne v českých Neratovicích!) Ostatně – **SVATÝ PAVEL ŠEL TAKY POŘÁD DÁL!** („A když tam pobyl nějaký čas, vydal se znovu na cestu...“) I pan kaplan má smysl pro humor a při agapé se téhle příhodě s časopisem srdečně zasmál.

P.S.: Těšíme se na pouť do Izraele. Organizuje to P. Benedikt. **NEZTRATÍME SE ANI MY!**

Lidmila Fričová

Nový oltář

Tridentskou liturgii pamatuji z doby, kdy jsem byl dítě. Kněz sloužil u hlavního oltáře a my ministranti jsme odříkávali stupňové modlitby, aniž bychom tušili jejich obsah, zato jsme závodili, kdo se nejdříve propracuje ke slovu „Amen“. Nejobtížnějším úkolem, zvláště pro ministrantské nováčky, bylo přenášení bytelného dřevěného stojanu s misálem z pravé na levou stranu oltáře a zpět. Bylo to velmi těžké, neviděl jsem si přes břemeno na nohy a koberec po bočních schodech oltáře, kde jsme měli určenou transportní trať, občas jsem po schodech klouzal, občas tam byly sklady, přes které se skvěle klopýtalo, někdy také komplikovala život uvolněná komže, na kterou jsme si šlapali. Tehdy jsem měl dojem, že kněz při bohoslužbě oběti provedl nad hostií a vínem snad tisíc znamení kříže, tu a tam se otočil k lidem a pronesl výrok „ Dominus vobiscum“, lid odpověděl „et cum spiritu tuo“. Kněz se pak opět otočil ke svatostánku a pokračoval v úkonech mně zcela nesrozumitelných.

redakční archiv

Na základě rozhodnutí 2. vatikánského koncilu došlo k zásadní změně liturgie, v kostelích jako houby po dešti rostly nové oltáře „čelem k lidu“. Jednalo se prakticky výhradně o provizorní dřevěná díla, která nesla nezamaskovatelná znamení podmínek svého vzniku, tedy hlavně aby byla hotová rychle a levně. Místo od místa jsou více či méně citlivě zasazené do presbytáře,

někde jako „pěst na oko“, výjimečně i naprosto neadekvátní stavby zabírající většinu prostoru presbytáře, v drtivé většině jde o vkusnáprovizoria.

Přibližně po čtyřiceti letech se potvrzuje, že rozhodnutí 2. vatikánského koncilu změnit liturgii a umístění oltáře v presbytárii bylo správné. Přišel čas nahradit provizorní oltáře trvalým řešením.

Tato skutečnost se týká i nás v Berouně. Také naše provizorium bude třeba nahradit definitivním oltářem, který bude splňovat příslušné liturgické požadavky podle Všeobecných pokynů k Římskému misálu a Konstituci o posvátné liturgii (viz článek L. Petřvalského Oltář podle pravidel).

My křesťané věříme, že na oltáři opakovaně probíhá tajemná Kristova oběť, jejímž smyslem je naše spása. Věříme, že jde o zpřítomnění samotného Boha. Pro nás křesťany je to nepochybně v našem městě místo nejvyšší důležitosti.

Mám za to, že iniciativa ve prospěch vybudování nového oltáře je logickým vyústěním vývoje liturgie v Římskokatolické církvi za posledních přibližně padesát let. A je dobře, že dospěla i do Berouna. Definitivní řešení oltáře v presbytárii našeho kostela sv. Jakuba v Berouně bude s vysokou pravděpodobností sloužit dlouhou dobu – řekněme několik století. Pokud toto zásadní rozhodnutí připadne do naší doby a my budeme moci rozhodovací proces ovlivnit, vyplynou z toho pro nás zcela zásadní závazky :

1. Zvolit řešení s rozvahou po rozsáhlé diskusi celé farnosti a ve shodě celé farnosti, nebo alespoň její podstatné většiny.
2. Zvolit řešení výtvarně citlivé, korespondující se stávajícím prostorem, řešení, které zohlední závazky, jež máme k našim předkům, kteří nám náš kostel svěřili, a také k našim potomkům, kteří se kolem „našeho“ oltáře budou shromažďovat po nás.
3. Zvolit řešení, které bude zároveň odpovídat příslušným liturgickým požadavkům (předpisům).

Zároveň nám tato situace přináší naprosto unikátní práva:

1. Účastnit se rozhodování o novém oltáři
2. Podílet se svým darem na zajištění hmotné stánky věci.

Podle mého názoru jde o mimořádně významný projekt v rámci našeho kostela, projekt, který může proběhnout v naší době, a my máme to nebývalé privilegium se tohoto projektu účastnit.

Hovořme o tom mezi sebou, pokusme se ujasnit si názory a formulujme ne-li jednotný, pak alespoň kvalifikovaně většinový názor.

Hlavně přispějme „věci“ našimi modlitbami.

Velmi bych si přál dočkat se nového oltáře, projektu, na jehož realizaci bych si pokládal za velkou čest se podílet (byť jen finančně), projektu, jehož úspěšnou tečkou by mohl být třeba příslušný článek ve Zpravodaji informující o realizaci, o úspěšném završení projektu, o bohatě navštíveném svěcení nového oltáře. Takový článek by pak mohl být zakončený výrokem „Deo gratias“.

S podstatným přispěním manželky *Jany Jiří Bešćec*

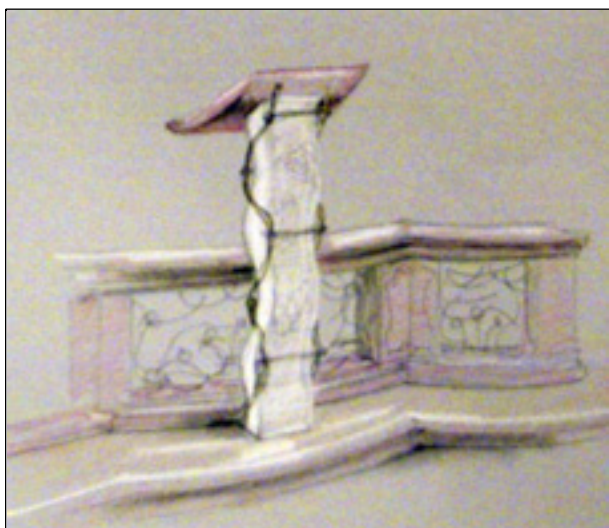
Oltář podle pravidel

- trocha teorie na začátku velkého díla

Naší farností proběhne v tomto roce velká diskuze o podobě nového oltáře, který by měl nahradit dosavadní provizorium. Zásadní obrat v pojetí liturgie z hlediska jejího významu a symboliky daný 2. vatikánským koncilem lze dnes považovat za dostatečně prověřený časem a praktickými zkušenostmi. Je proto žádoucí, aby se přistoupilo k epoše budování nových oltářů, ovšem již takových, které budou důstojným místem pro tak veliký fenomén, jakým je slavení Kristovy oběti přinášející spásu celému světu a pro všechny časy. I v Berouně takové klíčové místo je – v našem kostele. Zaslouží si tedy účast nás všech.

Zamyslel jsem se nad tím, jak má vlastně oltář vypadat. Zalistroval jsem ve dvou podstatných dokumentech: v **Konstituci o posvátné liturgii** (Sacrosanctum consilium) a ve **Všeobecných pokynech k Římskému misálu** (Instructio generalis Missalis Romani). První zmíněný dokument obsahuje základní obecné teze 2. vatikánského koncilu o nové podobě liturgie. Druhý dokument je již praktické převedení těchto tezí do života (tedy zde je návod, jak to všechno udělat). Ve Všeobecných pokynech v článku 259 čteme: *Oltář, na němž se pod svátostnými znameními zpřítomňuje oběť kříže, je též stolem hostiny Páně. A lid Boží je volán, aby měl ve mši na této hostině účast. Oltář je též středem díkůvzdání, kterým je eucharistie.* Tím je jasně dáno najevo, že křesťanský oltář nemá nic společného s pohanskými obětními stoly různých kultů. Základní podobou je tedy **stůl**. Od 4. století se budují oltáře („stoly Páně“ - mensa Domini) kamenné pro symbolické přirovnání Krista ke skále, k nárožnímu kameni nebo živému kameni. Zvyk vkládat do oltáře ostatky svatých způsobil, že původní tvar stolu se změnil v

redakční archiv

kamenný blok, krychli nebo sarkofág. To je však již vzdalující se pojetí od původní symboliky stolu, kolem kterého se učedníci scházeli. Z toho vyplývá, že tvar stolu je **jedinou legitimní formou** oltáře. Velmi důležitou pasáží ve Všeobecných instrukcích je toto (článek 259 a 262): *V kostele má být obvykle pevný, posvěcený oltář; má být postaven odděleně od stěny, aby se kolem něho mohlo snadno obcházet a mohla se na něm slavit mše tváří k lidu... Má být na takovém místě, aby byl skutečně středem, takže se k němu přirozeně obrací pozornost celého shromáždění.* Je tedy jasné, že oltář je středem díkůčinění, kolem něhož se do jisté míry organizují všechny ostatní liturgické úkony a slavnosti. Možná vás napadne (zejména

ty dříve narozené), že dřívější pojetí oltáře, u kterého stál kněz s asistencí zády k lidu, mělo v sobě cosi mystického, účastník cítil určitou bariéru či předěl mezi děním v presbytáři a shromážděním věřících (služebníci oltáře museli znát neuvěřitelný protokol pohybů a modliteb, což často dávalo mladým ministrantům příležitost k vytváření „mystérií svého druhu“ a různým „zpestřujícími akcím“, viz článek Jiřího Beščece). Rozhodně to nebyla bezduchá záležitost. Šlo o symbol „Boží cesty“. Kněz stál v čele putujícího lidu, jdoucího směrem na východ, k svatostánku, k jeho mystériu, patřičně zdůrazněnému bohatým retábem. Zkuste si nyní odmyslet současné dřevěné provizorium „obětního stolu“ v presbytáři našeho kostela a představte si zavřenou mřížku. Je to přesně tak – svatostánek v apsidě presbytáře, orientace na východ, kněz před pompézně zdobným barokním retábem. Toto pojetí je velmi starozákonní. Avšak my jsme lid Nové smlouvy, lid, na němž se klene náruč Krista na kříži, která navždy vytrhla lidstvo z otroctví hříchů a smrti.... Ted' si představme situaci při poslední večeři Ježíše s učedníky. To vypadalo zcela jinak. Přesně z tohoto „velikonočního momentu“ se odvíjí celé pojetí liturgie 2. vatikánského koncilu. Věřící se tedy mají shromažďovat okolo stolu. Článek 263 udává: *Oltář tvoří stolní deska na pevném podstavci. Vše má být vyrobeno z důstojného, vhodného a pevného materiálu. Doporučuje se také, aby oltář byl připevněn k podlaze.* A co se na takový oltář pokládá? Na oltář patří především dary. Jenže ty jsou samy o sobě malé a nenápadné. Proto je nutné dbát na to, aby se zásluhou nedůležitých přídavek nestaly opticky zcela bezvýznamnými. Uprostřed přímo před knězem leží misál (pult není potřeba), před misálem blíže k lidu stojí na korporálu kalich a nepříliš nízká miska s hostiemi. Vedle misálu stojí malý mikrofon. Svíce mají být na svícnech vedle oltáře a mají být připravené k

procesionálnímu nošení. Květiny se mají umísťovat poblíž oltáře na zem (na stojan). Musejí-li se dát květiny a svíce na oltář, mají působit jako stolní výzdoba a jejich množství i úprava mají být decentní. Kříž je dobré postavit vedle oltáře jako procesní. Mimo liturgické obřady má být oltář prázdný, jako by čekal na posvátné dění. Rozevřená Bible na oltář nepatří (můžeme často vidět v zahraničí), její místo je na ambonu, který je vlastně „oltářem slova“.

Přečetl jsem si také konsekrační modlitbu z obřadu svěcení oltáře. Je nádherná. Vyjadřuje, že se oltář zasvěcuje Pánu navždy. Jejimi slovy se vyprošuje požehnání pro místo, kde oltář stojí, a pro ty, kdo k němu přicházejí. Oltář se zasvěcuje výlučně Bohu přímo svou podstatou... Nakonec jsem nahlédl do Konstituce o posvátné liturgii do kritérií, která mají splňovat umělecká díla v liturgickém prostoru (článek 124): *Když ordináři poskytují uplatnění a přízeň skutečně sakrálnímu umění, ať dbají o ušlechtilou krásu, ne o pouhou nádheru... Biskupové ať zamezí přístup do Božího domu a na jiná posvátná místa těm výtvarným dílům, která jsou v rozporu s vírou, mravy nebo křesťanskou zbožností, nebo dokonce neumělostí, prostředností nebo nepravdivostí.*

Věřím, že tento malý exkurz do liturgických pravidel bude přínosný pro úvahy o novém oltáři v našem kostele.

Lukáš Petřvalský, varhaník

Z galerie významných berounských duchovních

Děkan Jiří František Procházka

Tato významná osobnost je zejména novodobými historiky trochu opomíjena. Pro křesťany je však důkazem, jak katoličtí duchovní výrazně ovlivňovali život města, děkan Procházka konkrétně v 18. století. Byl to on, kdo od roku 1718 se svou vahou zasazoval o rozkvět života v Berouně. Město nabývalo veselejší tvářnosti, vzrůstaly se živnosti i hudba. Tu rozšiřovalo zejména literátské bratrstvo tak, že sám primátor Štika šel příkladem a hrával na kruchtě na housle. Podle něj jednali jak měšťané, tak i konšelé, ve městě se začali usazovat šlechtici.

K tomu přispívala horlivost a vzdělání děkana, který měl titul “de Lauro”, tj. vavřínovým věncem zdobený. Ten směli užívat jen ti, kteří na vysokém učení pražském dosáhli titulu magistra filozofie. K titulu byl ještě vyznamenán akademickým šlechtictvím.

Přes tyto tituly byl člověkem nezištným, často obětavě posluhoval nemajetným a potřebným. Roku 1723 založil při kostele sv. Jakuba bratrstvo Bolestné Matky Boží. Téhož roku dal příkrýt okrouhlou zděnou kapličkou místo “Boží vodu”, které získalo pověst pro svou divotvornou vodu. Procházka horlivě rozšiřoval úctu k blahoslavenému Janu Nepomuckému, a to mnohem dříve, než byl svatořečen. Byl to on, kdo dal v roce 1729 pořídit na berounském náměstí kamennou sochu svatojanskou. Vypravil se osobně s mnohými měšťany průvodem na pražskou kanonizaci sv. Jana z Nepomuku. Z jeho popudu byl postaven za kostelem Panny Marie známý špitál sv. Alžběty. Ten sloužil zejména v pohnutých dobách, kdy v Berouně pobývala cizí vojska nebo městem vojska do bitev procházela. Později byl špitál zbořen. Za jeho blahodárného působení byly ve městě opraveny všechny církevní objekty. Založil na tu dobu velmi pokrokové záznamy v matrice.

Prožíval i osudové osobní chvíle, třeba když se s ním v roce 1730 splašili koně. Podařilo se mu sice z vozu vyskočit, ale od té doby pociťoval následky tohoto neštěstí. Neblahý byl pro něj i rok 1735. To se v lednu vzedmula Berounka tak, že utonul i převozník. Pak v září vypukl ve městě strašlivý požár, až se voda v kašně vařila. Shořelo 82 domů, radnice, děkanství, krov kostela, školy, zvonice, krov hořejší brány i české fortny. Děkan Procházka tak usilovně pomáhal hasit oheň, až měl z toho následky na zdraví. Zachránil svůj vzácný archiv, zařízení a nábytek v kostele. Krátce po požáru v lednu 1736 odešel do Prahy, do domu pro vysloužilé kněze.

Započal zde tak velké dílo, že současníci mohou pokračovat v tom, co zasel. Čerpáme z jeho literárního odkazu, kaplička u Dobré vody (od té doby obnovená) vypráví o svém zakladateli. Nová generace v kostele sv. Jakuba zpívá a hraje ke slávě Boží a na berounském náměstí opět stojí socha sv. Jana Nepomuckého.

Jaroslav Vacík

Co nám říká masopust?

Masopust se slaví v Čechách a na Moravě od 13. století, i když jeho původ je mnohem starší. Toto časové období (původně třídenní svátek) sice nemá mnoho společného s liturgií, ale je to součást všeho, co lidé konali, s čím se setkávali a co se odehrávalo v rámci církevního roku. Slaví se podle církevního kalendáře vždy před Popeleční středou. Protože se mění datum oslav Velikonoc, tak masopustní neděle může připadnout do doby od 1. února až do 7. března. Hlavním smyslem na venkově bylo pobavit nejen sebe, ale i sousedy.

Pro nás je zajímavé, jaké bylo v té době sepětí světců a světic s lidovými pranostikami: “Na svatého Blažeje slunce ještě nehřeje”, “Svatá Agáta bývá na sních bohatá”, “Na svatou Dorotu odmeť sních od plotu”, “Svatá Apolena, bývá v mlze zahalena”, “Na svatého Valentina zamrzne i kolo mlýna”, “O svaté Juliáně připrav vůz a schovej saně”, “Je-li mráz o svatém Petru nastolení, po čtyřicet dní mu konec není”.

Toto zvykosloví českého a moravského lidu ukazuje lidovou víru, tedy rysy kultury které v souhrnu vytvářejí národní tradici.

redakční archiv

-vac-

Rodina Šedivých ze Svatého Jana

Michal: 32 let, rodák ze Svatého Jana pod Skalou, jinak však s rodinnými kořeny z obce Čebín (okolí Brna). Můj pracovní obor i vzdělání se dosud shodují, protože po vystudování hotelové školy v Praze a zahraničních praxích např. v Irsku, podnikám již desátým rokem ve svém rodišti v hotelu Obecná škola. Posledních 5 let se snažím skloubit svou práci s rozrůstající se rodinou a přitom se snažím rozeznat hranici, kdy se ještě dostatečně (rozuměj výborně) věnuji jednomu či druhému. Svě koníčky jsem zatím více méně pozastavil...

Jana: 32 let, pocházím z malé vesničky u Dačic v jižních Čechách. Vystudovala jsem textilní školu, poté jsem se "záhadnými cestami" dostala ke studiu pedagogické školy ve Svatém Janu pod Skalou. Na tomto místě jsem se podruhé duchovně obrátila a dodnes čerpám z tehdejšího živého společenství. Po ukončení studia v roce 2001 jsem 3 roky působila v pražské základní škole na 1. stupni. V současné době vychovávám, ve spolupráci s manželem, dceru Elišku (4 roky) a syna Honzika (2 roky). V dubnu 2009, dá-li Pán, se nám narodí další bratříček nebo setříčka :-)

Když mi to rodinka dovolí, ráda zahradničím, pletu (přes rok rukavice do zásoby), luštím a báááječně si odpočinu u stavění puzzle.

foto z archivu rodiny

Cesty, které nás svedly dohromady:

Poprvé jsme se potkali v roce 1998 v prostorách bývalého svatojánského kláštera. Michal jako bývalý zaměstnanec, Jana jako studentka zdejší pedagogické školy. Procházky svatojánským údolím, obdobné zájmy a pohled na život udělaly své. V dubnu 2004 jsme byli oddáni P. Michalem Němečkem v Chrámu Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydří u Dačic.

Cesty k víře:

Oba pocházíme z věřících rodin s kořeny na jižní Moravě a v jižních Čechách. Přesto jsme si svou víru naplno uvědomili až v dospělém věku, v době rodícího se živého společenství ve Svatojánské koleji - svatojánský klášter. Nyní jsme v období, kdy svatojánská farnost po mnoha letech úředně vlastně zanikla a s odchodem otce Benedikta se "stáváme novými" členy berounské farnosti, i když s vlastním kostelem. -red-

Dětské názory na lásku!

Několik profesionálů se na tuto otázku zeptalo skupiny dětí starých mezi čtyřmi a osmi lety. Jejich odpovědi byly mnohem širší a hlubší, než si kdo dovedl představit. Přesvědčte se sami:

Od té doby, co moje babička onemocněla artrózou, nemůže se už ohnout a namalovat nehty na nohou. Tak to za ní teď pokaždé dělá můj dědeček, i když sám má artrózu v rukách. To je podle mě láska.

Když vás má někdo rád, vyslovuje vaše jméno tak trochu jinak. A tak prostě víte, že vaše jméno je v jejich ústech v bezpečí.

Láska je, když si na sebe dívka nastříká parfém a kluk použije vodu po holení a pak si spolu vyrazí ven a jeden druhého očuchávají.

Láska je, když jdete na jídlo do restaurace a dáte někomu většinu svých hranolků a nechcete na oplátku žádné z jeho porce.

Láska je to, co vás nutí se smát i když jste unavení.

Láska je, když maminka udělá kávu pro tatínka a usrkne, aby se přesvědčila, že dobře chutná.

Láska je, když se s někým stále pusinkujete. A až pusinkování přestane bavit, tak pořád chcete být spolu a víc spolu mluvit. Moje maminka s tatínkem jsou takoví.

Láska je to, co je s tebou v pokoji na tvé narozeniny, když přestaneš otvírat dárky a zaposloucháš se.

Když se chcete naučit někoho lépe milovat, měli byste začít u kamaráda, kterého nenávidíte.

Nikka, 6 let (Potřebovali bychom o pár milionů více Nikk na této planetě.)

Láska je, když řeknete klukovi, že se vám líbí jeho tričko a on ho pak nosí každý den.

Láska je, jako když jsou malá stará paní a malý starý pán stále přátelé, i přesto, že se už tak dobře znají.

Když jsem hrála na koncertě na piáno, byla jsem na pódiu a hrozně jsem se bála. Podívala jsem se na všechny ty lidi, co mě pozorovali, a zahlédla jsem mého tatínka, jak na mě mává a usmívá se. Byl jediný, kdo to dělal. Pak už jsem se vůbec nebála.

Láska je, když maminka dá tatínkovi nejlepší kousek kuřete.

**Manželské
společenství**

Rebecca, 8 let

Billy, 4 roky

Karl, 5 let

Chrissy, 6 let

Terri, 4 roky

Danny, 7 let

Billy, 7 let

Bobby, 7 let (Neuvěřitelné!)

Noelle, 7 let

Tommy, 6 let

Cindy, 8 let

laine, 5 let

Láska je, když mamka vidí tat'ku celého smradlavého a upoceného, ale i tak o něm říká, že je větší fešák než Robert Retford. *Chris, 7 let*

Láska je, když vám vaše štěně olíže celý obličej i přesto, že jste ho nechali doma samotné celý den. *Mary Ann, 4 roky*

Když někoho milujete, tak se vaše řasy hýbou nahoru a dolů a odlétávají z nich malé hvězdičky. *Karen, 7 let (obdivuhodná představivost)*

A na závěr - autor a lektor Leo Buscaglia jednou mluvil o soutěži, kde měl dělat porotce. Cílem soutěže bylo najít nejstarostlivější dítě. Vítězem se stal čtyřletý chlapec. Sousedovi od vedle zrovna nedávno zemřela žena. Když chlapeček viděl muže plakat, vplížil se na jeho dvorek, vlezl mu na klín a jen tak tam zůstal sedět. Když se matka zeptala, co sousedovi řekl, chlapec odpověděl: "Nic, jen jsem mu pomohl brečet." Bud' me dětmi celý život, nestyd' me se za své city! *z internetu*

Ze života svatých

B1. Godšalk

(19. února)

český kníže Soběslav I. založil želivský klášter, byli sem povoláni benediktini z kláštera na Sázavě. Brzy nato pražský biskup Daniel na radu olomouckého biskupa Zdíka rozhodl, aby klášter daroval premonstrátům. Získal několik mnichů z premonstrátského kláštera v německém Kolíně nad Rýnem (klášter Steinfeld) nedávno zřízeném sv. Norbertem. Odtud pochází Godšalk.

Už 21. ledna 1149 po příchodu do Prahy kázal premonstrát Godšalk na žádost opata Gézy v ústředním premonstrátském klášteře v Čechách, v Praze na Strahově. Biskup Zdík nově přichozí mnichy materiálně zajistil, a tak v čele s nově jmenovaným opatem Godšalkem začalo jejich působení v Želivi. O rok později, roku 1150, založil Godšalk premonstrátský panenský klášter v Louňovicích pod Bláníkem. Ten však zanikl v roce 1420. Godšalk měl rovněž na starosti klášter v rakouské obci

Geras nedaleko Znojma. Občas svěřené kláštery navštěvoval. Na dalekou cestu se pustil v roce 1181, kdy při cestě do Prémontré (severně od Paříže) se rozloučil také se svým rodným městem Kolínem nad Rýnem. Tam se narodil v roce 1116. V roce 1183 byl již vážně nemocný a 18. února 1184 zemřel v klášteře v Louňovicích pod Bláníkem.

Český kronikář, premonstrát Jarloch, první opat milevského kláštera, roku 1187 o Goldšalkovi napsal: "Jako rozlitý olej je jeho jméno rozhlášeno po českých i rakouských zemích, ačkoli on sám se považoval za neposlednějšího ze všech". *-vac-*

Stolec svatého Petra

(22. února)

Vedle hlavního svátku sv. Petra apoštola 29. června, je 22. února zařazen v katolickém kalendáři svátek nastolení sv. Petra na biskupský stolec. Kristus měl na zřeteli, aby od okamžiku jeho smrti až po samotný konec světa měla církev ve svém čele živou tvůrčí osobnost, jeho náměstka, který by ji řídil. Volba se uskutečnila mezi Genezaretským jezerem a Cesarejí Filipovou. Aby mohl spravedlivě volit, zeptal se učedníků: "Za koho mě pokládáte?" Apoštol Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, syn Boha živého." Ježíš pak řekl slavnostně:

redakční archiv

“Blaze tobě, Šimone Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec na nebesích. A já ti pravím, že ty jsi Petr (to je Skála) a na té skále zbuduji svou církev a brány pekelné ji nepřemohou. Dám ti klíče království nebeského, a co odmítneš na zemi, bude odmítnuto v nebi, a co přijmeš na zemi, bude přijato v nebi” (Mt. 16,18-19).

Kristus dal Petrovi právo na primát v celé církvi. Majitel klíčů je držitelem skutečné moci. Petr byl povýšen na zástupce Krista na zemi. Okolo roku 37 se stal Petr prvním biskupem v Antiochii Syrské (Antakya v Turecku), odkud se šířilo prostřednictvím sv. Pavla křesťanství po světě. Z Antiochie měl být řízen veškerý křesťanský svět. Sv. Petr však brzy pochopil, že pokud nezvítězí církev v srdci celé říše, v Římě samotném, nebude mít křesťanstvo naději na přetrvání, tak jak to Kristus vyžadoval. Proto v roce 42 odešel do Říma a jako první římský biskup ustanovil toto město centrem celého křesťanského světa. Odtud pro všechny časy budou jeho nástupci - papežové - sloužit potřebám věřících a rozhodovat o osudech církve, tak jak učil Kristus.

Lze doložit, že bazilika sv. Petra ve Vatikánu stojí přesně na místě hrobu Kristova nástupce. Bronzová socha ve svatopetrském vechrámu znázorňuje apoštola Petra, sedícího na biskupském stolci. -vac-

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Jak se sbíralo za velkých mrazů

Ano, bylo to těžké. Letošní zima se s koledníky nemazlila. Mrzly palečky u nohou i prsty na ruce, a čím byly tyto prstíčky menší, tím byla zima větší...

Tříkrálová sbírka je nám všem známá, sdílíme ji v rámci společenství věřících jako příspěvek práce při charitním díle církve.

Myšlenka uskutečnit Tříkrálovou sbírku se zrodila před devíti lety v Olomouci. Během trvání sbírky od roku 2001 se již vybralo více než 400 milionů korun českých. Peníze vždy přispívají

Tři králové v polích... *foto B. Jakúbková*

...v panelovém mraveništi...

foto av

potřebným. Cílů je hned několik. Hlavním z nich je finanční pomoc sociálním projektům ve všech diecézích, arcidiecézích či farnostech, a tudíž pomoc lidem v tíživé situaci – bezdomovcům, matkám v tísní, vězňům, tělesně a mentálně postiženým atd. Dalším smyslem sbírky je apoštolské poslání katolické charity svědčit o živém Bohu a jeho lásce.

Jaké je použití a rozdělení darovaných peněz? Ze získaného obnosu se 65% vrací zpět do farností, které finance využívají na určený a schválený sociální projekt. Každá diecézní či arcidiecézní charita zvolí úmysl Tříkrálové sbírky pro daný rok, tedy sociální projekt anebo projektů více, kam směřuje dalších 15%. Dalších 10% financí odchází na humanitární pomoc České katolické charity do zahraničí a zbývající procenta jsou věnována na přípravu a režie této sbírky.

Zprávu o tom, že k Ježíšovým jeslím přišli tři „mudrci“, čteme v Matoušově evangeliu: „Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě a přišli jsme se mu poklonit.“ Název „Tři králové“ je lidovým označením pro „mudrce“ - hvězdoporce. Přinesli mu zlato, kadidlo a myru. Bible však vůbec neříká, kolik jich bylo, i jména Kašpar, Melichar a Baltazar jim byla přisouzena až na základě středověké legendy. Ta tři písmena znamenala zkratku pro větu: „Christus (K) mansionem benedicat“ (Kristus ať požehná příbytku). Když se pozapomněl smysl oné věty, přidělili ta písmena snadno třem vynalezeným králům. Taková je pravda o „třech králích“. A tak i my, tříkráloví koledníci, chodíme a sbíráme dary, abychom je mohli věnovat Pánu prostřednictvím pomoci potřebným.

Jak se letos dařilo v berounském vikariátu:

Königová Barbora	2.792.-	Lochovice	Čaplová Lenka	888.-	Nižbor
Mašková Michaela	1.509.-	Lochovice	Trachtová Jana	1.457.-	Hýskov
Votíková Henrieta	1.702.-	Beroun	Kodrasová Kristýna	1.004.-	Beroun
Klimovič Lukáš	850.-	Beroun	Kodras Jakub	732.-	Beroun
Fuková Marie	4.014.-	Beroun	Rosenbaumová Eva	1.598.-	Zdice

Celkový výtěžek sbírky činil 16. 546,- Kč a 65 % z něho bude využito na podporu výstavby Azylového domu svatého Josefa v Lochovicích. Tříkrálová sbírka letos podpoří veřejnou sbírkou Pokojíčky a bude putovat do Lochovic na pomoc stavbě. Veřejnou sbírku Pokojíčky <http://www.sbirka-pokojicky.cz/> nemusím čtenářům Zpravodaje již znovu představovat. Je vyhlášena od 1. 5. 2008 až do 1. 4. 2011. Jejím prostřednictvím můžete finančně přispět na nákup vnitřního vybavení azylového domu.

Děkujeme vám všem, kteří jste se zapojili do Tříkrálové sbírky – ať už jako koledníci nebo jako dárci.

... a koleda i po koncertě v Loděnici **foto av**

Henrieta Votíková

Z dívčí kroniky... ...Vánoční víkendovka

Když jsme všichni přišli, tak jsme si odnesli tašky nahoru na půdu (kaplanky). Sedli jsme si na koberec, Myška vytáhla ubrus a vyráběli jsme hvězdičky a komety na skleničky třeba od Hamánku. Museli jsme počkat do rána, protože by se (barvy na sklo) roztekly. Pak jsme si šli připravit večeři a Myška nahoře strojila vánoční stromeček a dávala dárky. Pak byla večeře.

Když všichni dojedli, šli jsme na půdu. Tam jsme pouštěli lodičky (ze svíček). Pak nám Pípa, Domča, Lída A., Zuzka a Lída B. zahrály krásnou

Holky v klukovské klubovně... **foto Myška**

scénku. Po scénce jsme si dávali dárečky. Potom jsme se převlékli do pyžama, hráli hru, šli si čistit zuby a zalehli do spacáku. Po tak dobré večeři se nám skvěle spalo – dobrou noc.

Když jsem se vzbudila, šťouchla jsem do Áji, Ája šťouchla do Anetky, pak jsme pořád krafaly a Myška říkala, ať si šeptáme. Vzbudili jsme asi šest dětí. Pak jsme šli za těmi šesti dětmi a hráli jsme hru: Šly tři opice... Pak všichni vstali a oblékli se. Zelená družina šla připravit snídani. Po snídani jsme já, Ája a Anetka musely smývat etikety ze skleniček. A mezitím ostatní vyráběli z jídla pro zvířátka ozdoby. Mezitím Myška vařila špagety. Pak jsme se oblékli a šly jsme pro betlémské světlo.

Když jsme se vrátily, byl oběd. Po obědě byl polední klid. Siky nás vzbudil a museli jsme jít dát do lesa jídlo pro zvířátka. Byla to krásná procházka. Když jsme se vrátili, šli jsme domů.

Marti (Štorkánová), Ája (Lidmilová)

NABÍDKA :

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Připravuje se i program adventu 2008.

D. Průša

POSLEDNÍ SLOVO : NENÍ KŘÍŽE JAKO KRIZE

Kdo již někdy použil automatickou opravu textu v počítači, ví! Chyby záludné a skryté program stejně nenajde, zato mi často nabízí slova velmi zajímavá. Z veškerých nejschůdnějších, nejnápadnějších a ostatních “nej” zásadně dělá nenápadnější a neschůdnější. Někdy ho podezírám z vyložené škodolibosti, když mi z kamarádů udělá “Prešov”, “prášek” či “Prusy”, “kordy” a “kodrcavost”, “poličky”, “lidumily”... No řekli byste, že původně jsem psala příjmení? (V určitých kruzích a rubrikách se program pravidelně přiklání dokonce ke slovům “pekingský”, “kubánek” a dokonce k slovesu “hudeme”, ale to už je skoro svatokrádež.) Teď při korekturách narazil “opravář textu” na “kriz” - zapomněla jsem na diakritiku. Nabídl mi kvíz a krizi. Já měla (jak už to v tom katolickém zpravodaji bývá) “zase” na mysli kříž. Ale možná na to kápnul: *Jak na krizi? To je kvíz. Jediné řešení - Kriz.* (Tedy kříž, ale jinak se to nerýmovalo. Jen ten program jsem zmátla ještě víc.)

-iva-

MODLITBA MĚSÍCE :

Všichni dobře víme, že v tomto pololetí Česká republika předsedá EU, stejně tak vnímáme, jak je i ten náš evropský prostor nestabilní a zranitelný. Stačilo na pár dní uzavřít kohoutky s plynem... Svět, zdá se, se ocitá v ekonomicko-politické krizi a je těžké odhadnout, jak to půjde dál. Zůstaneme-li ale jen v naší ČR, tak také mnoho důvodů ke spokojenosti asi mít nebudeme. Stav politické kultury “demokratických” stran (včetně KDU-ČSL!) vyvolává přinejmenším rozpaky, zastánci starých komunistických pořádků nabývají spolu s jinými extremisty na síle, sociální jistoty se zdají být pro některé ty tam... Jak na takovouto situaci reaguje běžný český člověk? Zpravidla nadáváním na ty druhé, hraním si na vlastním písečku a snahou urvat si pro sebe, co se urvat dá. Snad právě v takovéto situaci bychom si měli jako křesťané připomenout výzvu apoštola

Pavla ze 2. kapitoly 1. listu Timotejovi: *“Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkyvzdání za všechny lidi, za vládcy a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti...”*

V letošním roce se neblahé výročí “Vítězného února” (1948) kryje s počátkem postní doby (25. února bude Popeleční středa), která nás vyzývá k obrácení. Co kdybychom se pokusili opravdu a zcela upřímně za naše (a nejen naše) politiky modlit? -jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ÚNOR:

••• *Za naše politiky a státníky* •••

FARNÍ KRONIKA

Prosíme, pomozte nám rozšířit farní “databázi”! Byli bychom velmi rádi, pokud byste se přihlásili, případně nám zaslali data narození a alespoň kontakty své, svých blízkých a přátel. Věříme, že v rámci farní rodiny se nemusíme bát dnes tak skloňovaného zneužití dat a za redakci můžeme upřímně říci, že tato databáze není veřejně přístupná a je používána pouze pro potřeby farní kroniky a pro zasílání pozvánek na farní akce. Ozvěte se nám, prosíme, na e-mail e-mail: red.tym@seznam.cz, na tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky “BKZ - Dotazy a články” na stole s tiskovinami. -iva-

JUBILEA: Na dálku posíláme přání mnoha Božích požehnání P. Benediktu Hudemovi, který v únoru oslaví 35 let! Naopak nablízko a osobně můžeme pográtulovat P. Cyrilu Kubánkovi k jeho čtyřicátinám. *Oběma vyprošujeme především neustálou Boží přítomnost, mocnou ochranu andělů strážných a také obligátní zdraví a sílu do další práce ve své farnosti a ve všem jejich působení!*

Další gratulace putuje do Karlštejna panu Richardu Maškovi, který oslaví 45 let! *Přejeme do dalšího života opravdovou Radost, která je nad zdraví, štěstí i nad starosti..*

NAROZENÍ: Rádi uveřejňujeme blahopřání Josefovi Očenáškoví a Marušce Očenáškové roz. Šapovalivové k narození syna Petra, který přišel na svět v Praze 5. 1. 2009. *Ze srdce blahopřejeme celé rodině!*

POHŘBY: V lednu jsme ve farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili pana Kolomana Kokyho z Tetína, paní Adélu Sládkovou z Prahy, paní Marii Kocmanovou a paní Běrovou z Král. Dvora, paní Magdalenu Kučerovou z Karlštejna a paní Blanku Morávkovou z Berouna.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky “Dotazy a příspěvky” v kostele či do schránky “BKZ” ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: red.tym@seznam.cz